

10 września 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

A44b 17/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 7733.

Kl. 3 e 2.
440,52

Vojtěch Puc
(Praga, Czechosłowacja).

Górna część zatrzasku z tulejką do zaklepywania.

Zgłoszono 16 września 1926 r.

Udzielono 17 czerwca 1927 r.

Pierwszeństwo: 19 listopada 1925 r. (Czechosłowacja).

Górne części zatrzasków ze sprężynami są zaopatrzone w tulejki, które po zaklepaniu na tarczy zatrzasku nie zapobiegają przenoszeniu się ciśnienia, działającego przy zaklepywaniu na brzegi szczelin, prowadzących sprężyny. Szczeliny te zwężają się wskutek tego w ten sposób, że przy usunięciu tłoka, który służył do zaklepania tulejki sprężyny, nie wchodzi do wspomnianych szczelin, dzięki czemu górna część zatrzasku nie nadaje się do użytku. Przy wyrobie zatrzasków otrzymuje się z tego powodu dużo odpadków, zwłaszcza gdy urządzenie do zaklepywania tulejki jest już zużyte.

Wynalazek niniejszy usuwa tę wadę w ten sposób, że część tulejki, znajdująca

się ponad szczelinami dla sprężyn, jest słabsza od całej tulejki, np. dzięki temu, że w tym miejscu ścianka tulejki jest cieńsza, albo posiada wykroje lub tym podobne wgłębienia, dzięki czemu ciśnienia, działające w czasie zaklepywania tulejki, nie przenoszą się aż do ścian szczelin dla sprężyn, lecz powodują tylko deformację słabszej części tulejki, natomiast szczeliny zachowują swoje wymiary tak, że sprężyny mają w nich swobodny ruch.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Lewa strona fig. 1 przedstawia górną część zatrzasku w przekroju podłużnym, przed zaklepaniem na tarczy złącznej; prawa strona fig. 1 przedstawia przekrój zatrzasku

już przymocowanego do materiału. Fig. 2 przedstawia podłużny przekrój płaszczyzny nachylonej pod pewnym kątem do płaszczyzny przekroju na fig. 1.

Szyjka 1 górnej części zatrzasku przechodzi jak zwykle w zwężoną tulejkę 2, a do pomieszczenia sprężyn 4 służą szczeliny 3. Podczas zaklepywania tulejki 2 na tarczy łącznej 5, która przyciska materiał 6 do główki zatrzasku, wystające do wnętrza obrzeże 8 tulejki opiera się na główce 7 nitu. Tarczowa główka 9 górnej części zatrzasku nie przylega do rozszerzonej części 10 podstawki nitowej. Przy zaklepywaniu tulejki szczeliny 3 nie ulegają żadnej zmianie tak, że po zdjęciu górnej części zatrzasku z podstawki nitowej 7 sprężyny 3 mają swobodę ruchu.

W szyjce znajdują się, w myśl wynalazku, powyżej szczelin 3, szczeliny 11, które spełniają następujące zadanie: jeżeli np. górna część podstawki nitowej 7 stała się krótsza wskutek zużycia, to obrzeże 8 nie opiera się na tej części, tylko cała

główka 9 opiera się na dolnej części 10 podstawki nitowej. Ciśnienie działające przy zaklepywaniu tulejki powoduje odkształcenie tej części szyjki, która jest osłabiona szczelinami 11, to znaczy szyjka ulega w tym miejscu zgnieceniu, aż obrzeże 8 oprze się znowu na podstawie nitowej 7, natomiast szczeliny 3 nie ulegają żadnemu odkształceniu, dzięki czemu sprężyny 4 mają zupełną swobodę ruchu.

Zastrzeżenie patentowe.

Górna część zatrzasku z tulejką do zaklepywania, znamienna tem, że szyjka (1) górnej części zatrzasku jest słabsza w części znajdującej się powyżej szczelin (3) dla sprężyn, dzięki czemu ciśnienie działające na szyjkę w czasie zaklepywania tulejki nie może odkształcać szczelin (3).

Vojtěch Puc.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

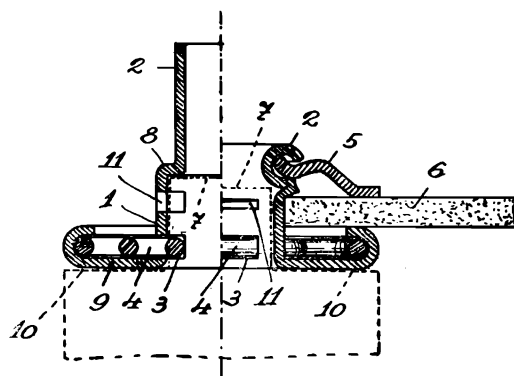

Fig. 2

